

Seoses jätkuva linnastumisega tuleb linnaliiklust planeerides ja arengukavasid koostades arvestada vajadusega suurendada linna ja linnalähipiirkonna liikluses säästlike liikumisviiside osa, näiteks tagada liikumisvõimalus ühistransporti kasutades, jalgrattal või hoopis jalgsi. Nii jalgratta- kui ka kõnniteed peavad olema planeeritud nii, et tekiks võimalus väiksemaid vahemaid ohutult läbida jalgsi või jalgrattal.

Käesolevas töös keskenduti Tallinna kahe suurema ülikooli üliõpilaste liikumistele. Inimesed vanuses 20–24 eluaastat moodustavad umbes 6% kogu Tallinna elanike arvust, ja suure osa sellest vanusegrupist moodustavad üliõpilased. Tallinna Tehnikaülikool ja Tallinna Ülikool valiti uuringu jaoks sellepärast, et need on Tallinna populaarsemad kõrgkoolid. Nende töötajate ja õpilaste arv – rohkem kui 27 000 inimest – on võrreldav näiteks terve Põlva maakonna elanike arvuga või ka näiteks Kohtla-Järve linna elanike arvuga, ületades samas tunduvalt enamiku maakonnakeskuste elanike arvu.

Eesmärgiks oli välja selgitada, millised on Tallinna Tehnikaülikooli ning Tallinna Ülikooli üliõpilaste eelistused liikumisviisi valikul ning milliseid probleeme need kaasa toovad. Eesmärgi saavutamiseks kasutas autor kvantitatiivseid uurimismeetodeid.